

Якби свині могли голосувати, вони завжди обирали б людину з відром їжі, незалежно від того, скільки свиней вона вже зарізала в загоні по сусідству.

Орсон Скотт Кард
американський письменник-фантаст

НАВІЩО МЕНІ ЗАЙМАТИСЯ ПОЛІТИКОЮ?

Віталій Дмитраш
член ГО «Поступ»

Можна часто почути: Навіщо мені займатися політикою? Олігархічні ЗМІ нав'язують нам думку: «Політика – справа брудна! Це не для чесних і нормальних!» І багато хто ведеться на ці маніпуляції.

В результаті життя в країні йде немов би двома паралельними шляхами: політики – окремо, прості люди – окремо. Мало хто хоче займатися «брудною справою», тож ігнорує і політичне життя, і вибори, переймаючись лише особистими проблемами.

А ті, хто нав'язали ці стереотипи, задоволено потирають руки: вони самі все вирішать за нас! І потім це впливатиме на життя кожного. Бо, навіть, диктатори спираються на волю народу – на підтримку лояльної частини та мовчазну згоду пасивної більшості.

Пасивність – це зручна психологічна пастка: нічим не займатися, щоб ні за що не відповідати. Це «завчасна безпорадність» – коли люди мають сили, але нічого не змінюють, бо не вірять, що це можливо. Тоталітарні режими привчають громадян до безпорадності, щоб ті не відчували свої можливості та не стали загрозою владі.

Але з цього є вихід. Перемогти безпорадність може спільне вирішення проблем, коли люди бачать реальні результати на цьому шляху. Довгий час люди не відчували свій вклад у події, бо все вирішувалося десь нагорі. Зараз із початком

децентралізації в країні створюється чудова нагода – взяти відповідальність на себе та відчувати зміни на місцевому рівні. Це чудова нагода добитися зримих результатів у власному районі чи місті, а не ляяти погану владу десь там нагорі, нічого при цьому не роблячи.

Політика – це не щось далеке, за стінами Верховної Ради чи Кабміну. Вона – у власному дворі, сквері, в дорозі біля дому. Політика – у знанні кожного, куди йдуть місцеві бюджети і хто ними розпоряджається. Якщо люди не почнуть цим займатися, то ні президент, ні депутати їм не допоможуть.

Громадянська республіка починається знизу! З активної участі у місцевому самоврядуванні. А вже зробивши владу на місцях вільною від корупції і підконтрольною собі, громадянин стане набагато ввісніше, як навести лад і в Україні загалом

Коментар до статті

Максим Твердохліб

голова Ради ГО «Поступ»

Теза, що «Громадянська республіка починається знизу! З активної участі у місцевому самоврядуванні» принципово невірна.

На місцевому рівні нічого не починалось і нічого не може починатись. В усіх країнах всіх часів ступінь розвитку місцевого самоврядування завжди був результатом делегування повноважень зверху - донизу. Іноді теоретики-утопісти кажуть, що наверх народ передає повноваження стільки, скільки сам вирішить. Це все дурня. Є два варіанти: коли «влада є», та коли «влади нема». Мається на увазі центральна влада. Так от,

якщо «влада є», то вона сама вирішує, скільки повноважень передати вниз. Звичайно, для того, щоб подобатись піплу, влада іноді робить спектаклі. На кшталт того, що ось народ буде сам вирішувати, що і як правити на місці. Референдуми іноді проводять, якісь закони впроваджують, якісь регіональні онлайн псевдоуправління. Все це чухня. На місцях завжди правлять еліти. А самі еліти завжди залежать від центральної влади. Чим сильніша влада - тим більше залежать. Якщо влада стає слабкою, то еліти починають себе чухати більш вільно. Але це вже шлях до втрати державності та сепаратизму. Найбільшу комедію із місцевим самоврядуванням нам демонструють США. Які вже більше 200 років дурять світ, що штати у них самостійні. Ніякої самостійності там ніколи не було. Бо як тільки з'являться, зразу перестануть існувати США. Штати у них самостійні рівно настільки, наскільки їм дозволяє центр.

В Україні все так само. Децентралізація не має ніякого відношення до самоврядування. Просто центр передає певні повноваження до місцевих еліт. Бо це логічно. Бо ЖЕКаами чи місцевими школами чи лікарнями краще керувати на місці, ніж з Банкової. Знову таки, повноважень передають рівно стільки, скільки вирішить центр, а не «місцеві еліти заберуть». А простий піпл, як нічого не вирішував раніше, так нічого не вирішує і при «децентралізації».

Це один з громадянсько-політичних інструментів організації «ПОСТУП».

Наша мета – побудувати Велику Україну!
Розвиваємо громадянський рух, щоб разом досягнути мети.

Не забудьте натиснути на кнопку «ПРИЄДНАТИСЬ»!

ТЕЛЕГРАМ-КАНАЛ
«ЗА ВЕЛИКУ УКРАЇНУ»

ОБ'ЄДНУЙМОСЯ ЗАРАДИ УКРАЇНИ

Олександр Черниш
член Ради ГО «Поступ»,
військовослужбовець

Людина – істота соціальна. Вона завжди шукає, з ким та проти кого дружити. Розумні дружать проти дурнів, висококультурні проти бидла, бандити проти ментів... (Хоча

останній приклад у нас можна поставити під сумнів). Загалом це називається об'єднання за інтересами.

Багато співвітчизників кричать про те, що Україну потрібно об'єднати. І з цим складно сперечатися. Питання в іншому. За що та проти кого об'єднуватися? Українці – публіка різношерстна. Хтось націоналіст та хоче Україну для Українців, хтось нудьгує за совком, хтось єврооптиміст, хтось хоче тікати за кордон і ще багато більш дрібних точок зору

на майбутнє України. Це вигідно всім. Олігархії, бо ніхто не зможе монополізувати владу. Іншим державам, бо за таких умов Україна ніколи не стане сильним гравцем.

Історія знає приклади, коли в державах починала панувати якась серйозна об'єднана ідея. Комуністична – мало не зруйнувала європейські монархії та створила монстра у вигляді СРСР. Націонал-соціалізм створив країну, яка самотужки мало не завоювала увесь цивілізований світ. А про те, що створила «Американська мрія», взагалі говорити не доводиться. Америка й досі найпотужніша країна світу.

Об'єднана ідея – ось історія успіху. Ідея, яка б задовольнила всіх. Мета, яка змусила б комуніста та націоналіста разом будувати завод, а любителів совка та єврооптиміста – робити спільний бізнес в Україні. Що це може бути за ідея? Вона, по суті, лише одна, – це побудова Великої України, яка є центром Східної Європи. Іншої ідеї ніхто не може запропонувати та не запропонує. Кожна людина хоче бути у безпеці та щоб її поважали. А це можливо, лише коли ти громадянин сильної та багатой країни, громадян якої поважають у світі. Велика Україна, як центр Східної Європи, – ідея універсальна. Поціновувачі совка отримують єдиність слов'янського світу, про який вони мріяли. Націоналісти – сильну державу. Потенційні емігранти – розуміння того, що тут буде краще, ніж за кордоном... Хіба комуністів доведеться розчарувати. Але завод будувати їм все одно доведеться.

Сьогодні жодна політична сила не пропонує ідею Великої України. Бо нікому вона не вигідна. Якщо увесь народ захоче рухатися в якомусь напрямку, то у влади просто не буде іншого виходу, крім як рухатися разом з масами. Тоді вже не до дерибану бюджету буде. Настрої пануватимуть зовсім інші. А якщо ні, то дуже швидко на народному попиті до влади прийдуть ідеалісти, і старій еліті «дерибанщиків» доведеться тікати.

На сьогодні єдина сила, яка пропонує об'єднання навколо ідеї Великої України, – це Поступ. Тому приєднуйтеся. Давайте будувати Велику Україну разом.

Будь-яка Демократія рано чи пізно стає Олігархією!

Роберт Міхельс
один із найбільших соціологів першої половини ХХ століття
1876-1936 рр.

«ПОСТУП» ЦЕ СПРАВА ОСОБИСТА ЧИ СПРАВА КОЖНОГО?!

Ми вважаємо, що існує чотири можливих варіантів поведінки людини по відношенню до країни:

- приєднатися до діючої партії чи організації, на кшталт «Поступу» і долучитися до розбудови України;
- створити свою власну організацію і почати діяти в цьому ж напрямку;
- діяти самостійно, але це неефективно, бо один в полі не воїн;
- нічого не робити, бути соціальним дроном;

P.S.: На сьогодні ГО «Поступ» є єдиною організацією яка:

1. Знає в чому головна проблема України!

Це демократична система формування влади, яка працює по формулі: «гроші-виборча компанія-вибори-отримання мандата депутата-витягування грошей із прибутком». Це неминуче призводить до олігархічної влади. Наша мета – замінити в Україні демократичну форму правління на Громадянську республіку (республікансько-громадянський лад) і побудувати ВЕЛИКУ УКРАЇНУ!

2. Має конкретний план, який викладено в Доктрині «ГРОМАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА».

Дивитись за [посиланням](#).

3. Рухається згідно затвердженого плану!

ПЕРЕМОЖЕМО!
ЗА ВЕЛИКУ УКРАЇНУ!

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 202__ Р.
ОТРИМУВАЧ: ГО «Поступ»
КОД ОТРИМУВАЧА: 26089233,
РАХУНОК: UA21305299000026001000105037
НАЗВА БАНКУ: АТ КБ «ПРИВАТБАНК»

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р.
Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1екземпляр (направляється в Міністерство Юстиції України) та в pdf варіанті розповсюджується через соціальні мережі Фейсбук та Телеграм.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua